

Christensen, Hammerich, Carl Hansen, N. Jensen, Meyer, Nielsen-Grøn, K. Pedersen, H. Rasmussen og C. Sørensen (se Tillæg B. Sp. 840)

vedtoges med 36 Stemmer mod 27.

§ 2, saaledes ændret,
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 2 til § 3 af *Udvalget*
vedtoges uden Afstemning.

§ 3, saaledes ændret,
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 3 til § 4 af *Udvalget*
vedtoges uden Afstemning.

§ 4, saaledes ændret, samt §§ 5, 6
og 7
vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Tilvejebringelse af Jordlodder for Landarbejdere.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1484; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 817—36).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer med de der-til stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Pedersen-Nyskov): Efter alt, hvad der foreligger, er der ikke Tvivl om, at der ved de hidtil gældende Love om Tilvejebringelse af Jordlodder for Landarbejdere er skabt Betingelser for, at Landarbejderne kunne faa bedre Kaar, end de tidligere have haft. Det er ogsaa godtgjort, at de nye Husmænd have forstaaet med Fordel at benytte de Begunstigelser, som

disse Love have tilbudt dem. Endelig er det, som ærede Medlemmer vide og have set af den Opgørelse, som ledsager Lovforslaget, kun et overmaade ringe Tab, som Statskassen har lidt ved Lovene. Imidlertid er det dog sikkert nok — og det have de Erfaringer, som hidtil ere indhentede, ogsaa godtgjort —, at disse Love ikke have været fri for Mangler, og det er særlig den Opgave, som Udvalget har haft, at søge at afhjælpe de Mangler, som findes i den nugældende Lov. Derfor har det ogsaa været en Opgave for Udvalget, ligesom det ogsaa sikkert har været en Opgave for den højtærede Landbrugsminister ved Forelæggelsen, at faa en Lov, som kunde gælde for en længere Tid, efter at de forskellige Prøveaar, i hvilke man har gjort Forsøg, ere gaaede.

De Ændringsforslag, der ere foreslaaede, give mig ikke Anledning til at sige mange Ord. Det viser sig, at Udvalget i væsentlige Punkter er enigt; saa at sige paa alle Hovedpunkter er der opnaaet Enighed indenfor Udvalget. Jeg kan kun udtale min Glæde over, at det Samarbejde, som har været i Udvalget, har været let og godt, idet man fra alle Sider har arbejdet med god Villie paa at faa en Lov gennemført, som Husmændene kunne være tjente med. Naar Flertallet ikke har kunnet tiltræde de Forslag, som ere fremsatte af et Mindretal, om Ekspropriation og Indførelse af Fæste — Forslag, som jeg i øvrigt ikke i Øjeblikket skal udtale mig om —, er det ikke alene, fordi vi kunne befrygte, at disse Forslag ville lægge Hindringer i Vejen for dette Lovforslag, som jo af ikke faa Mennesker omkring i Landet imødeses med berettiget Forventning, men ogsaa, fordi vi have følt os overbeviste om, at et virkelig begrundet Forslag, der omfatter Besiddelsesformen og Ændringer i vore Ekspropriationslove i Landbruget og navnlig det mindre Landbrugs Kredit- og Beskatningsforhold, ikke vil kunne tilvejebringes af Udvalget. Et virkelig begrundet Forslag kan kun tilvejebringes af en Kommission, der raader over den fornødne Tid og det fornødne Materiale. Derfor har ogsaa hele Udvalget været enigt i at henstille til Regeringen at lade en saadan Undersøgelse foretage, og vi have saa meget mere Grund til at tro, at vi ville finde et villigt Øre hos Regeringen, som den højtærede Landbrugsminister ved Sagens første Behandling udtalte sig i samme Retning.

Jeg kan ikke undlade at sige, at jeg føler mig overbevist om, at en Udstykning